

HOREB FIERBINTE

(sau COBORÂRE)

La Muntele Rugăciunii Horeb
Din a umbrelor morții vale
Neguri albe mă-nvăluie-acerb
Astupând a luminilor cale...

Și fiori mă cuprind și mă-ntreb
De-aș putea către tine agale
Suflet gol și trudit să-l îndrept
Spre-a odihnelor calde ocoale...

Și-n fântâni pasiunile fierb
Amețind adâncimi abisale
Și se-aude un urlet de cerb
Curcubee-adăpând peste zare...

Și sunt singur și-i liniște-n verb
Și oprită-i o clipă-orice boare
Când din cerul deschis pe Horeb
Coborât-a Iehova-n cărare...

***